

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

вул. Грушевського 5, Київ, 01008

№ _____

від " _ " _____ 20 __ р.

**КОНСТИТУЦІЙНИЙ
СУД УКРАЇНИ**

01033, вул. Жилинська 14, Київ,
Україна

**Суб'єкт права на
конституційне подання:**

49 народних депутатів

**Представник суб'єкта прав на
конституційне подання:**

Бобровська Соломія Анатоліївна
01008, вул. Грушевського, 5,
Київ, Україна

ел. пошта:

bobrovska@rada.gov.ua

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПОДАННЯ

щодо відповідності Конституції України (конституційності) Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року №2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань

перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України»

Відповідно до статей 150, 151, 152 Конституції України від 28 червня 1996 року (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141), пункту 3 частини першої статті 7, а також статей 39, 41, 51, 52, 87 Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 року № 2136-VIII (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2017, № 35, ст.376), звертаємось до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року №2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» (опублікований у газеті «Голос України» від 30 квітня 2010 року № 80).

Названою Угодою подовжено дію Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року і Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з розподілом Чорноморського флоту та перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року на двадцять п'ять років з 28 травня 2017 року з наступним автоматичним продовженням на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна зі Сторін не повідомить письмово іншу Сторону про припинення їх дії не пізніше, ніж за один рік до завершення терміну дії (стаття 1).

Названа Угода відповідно до Закону України «Про міжнародні договори України» від 29 червня 2004 року № 1906-IV (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 50, ст.540) є міжнародним договором України.

Підставою для конституційного подання є невідповідність Конституції України Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України.

З метою забезпечення конституційного правопорядку, захисту національної безпеки і національних інтересів України в тому розумінні, в якому вони визначаються Законом України «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 року № 2469-VIII (Відомості Верховної Ради

(ВВР), 2018, № 31, ст. 241), наводимо обґрунтування тверджень щодо неконституційності оскаржуваної Угоди.

Україна є правовою державою; органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією України межах і відповідно до законів України; Конституція України має найвищу юридичну силу, закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй; органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (стаття 1, частина друга статті 6, частина друга статті 8, частина друга статті 19 Конституції України).

Серед основних засад державного ладу України у статті 1 Конституції України визнано зокрема суверенність та незалежність держави. Суверенітет України поширюється на всю її територію. Територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою (частини перша, третя статті 2 Конституції України).

Відповідно до статті 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

У частині сьомій вказаної статті встановлено, що на території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Таким чином, положенням частини сьомої статті 17 Конституції України, яке відповідно до частини другої статті 8 Основного Закону України є нормою прямої дії, імперативно встановлено заборону розташування на території України іноземних військових баз.

Однак, слід зауважити, що відповідно до пункту 23 статті 85 Конституції України до виключних повноважень Верховної Ради України належить схвалення рішення про надання військової допомоги іншим державам, про направлення підрозділів Збройних Сил України до іншої держави чи про допуск підрозділів збройних сил інших держав на територію України.

Порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України встановлюється виключно законами України (пункт 2 частини другої статті 92 Конституції України).

Таким законом є Закон України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України» від 22 лютого 2000 року № 1479-III (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 17, ст. 122).

У відповідності до статті 3 вказаного Закону (у редакції, що була чинною станом на 21 квітня 2010 року) підрозділи збройних сил інших держав можуть бути допущені на територію України з метою:

а) участі у спільних з підрозділами Збройних Сил України та інших утворених відповідно до законів України військових формувань військових навчаннях та інших заходах щодо вдосконалення бойової підготовки військ, обміну досвідом у рамках домовленостей (договорів) про міжнародне військове співробітництво, в тому числі для підготовки спільних військових підрозділів, створюваних в рамках військового співробітництва за міжнародними договорами України;

б) транзитного переміщення підрозділів збройних сил інших держав через територію України. При цьому строки переміщення цих підрозділів через територію України не можуть перевищувати 10 діб, якщо інше не передбачене міжнародним договором України;

в) надання Україні, на її прохання, військової допомоги у відсічі (відверненні, припиненні) збройної агресії з боку третьої країни (третіх країн);

г) надання Україні, на її прохання, допомоги у ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, викликаних природними і техногенними наслідками;

д) обслуговування тимчасово розміщених на території України відповідно до міжнародних договорів України військових частин.

Відповідно до частини 1 статті п'ятої згаданого Закону необхідними умовами, яким має відповідати міжнародний договір України щодо порядку допуску і умов перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав, є, зокрема, тимчасовість, тобто чітка визначеність та обмеженість у часі такого перебування, відповідність такого перебування національним інтересам України.

Таким чином, вказаний Закон України виключає базування підрозділів збройних сил інших, тобто іноземних, держав на території України.

Разом з тим, пунктом 14 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України (у редакції, що була чинною станом на 21 квітня 2010 року) було встановлено, що використання існуючих військових баз на території України для тимчасового перебування іноземних військових формувань можливе на умовах оренди в порядку, визначеному міжнародними договорами України, ратифікованими Верховною Радою України.

Прийняття цієї норми обумовлене специфікою становлення нашої незалежної держави, зокрема, тим фактом, що на момент ухвалення Конституції України на території України існувала військова база, на якій перебували іноземні військові формування, а саме Чорноморський флот Російської Федерації на території Автономної Республіки Крим.

Так, 28 травня 1997 року підписано Угоду між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, Угоду між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту і Угоду між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, які були ратифіковані Законом України «Про ратифікацію Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту і Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» від 24 березня 1999 року № 547–XIV (опублікований у газеті «Голос України» від 31 березня 1999 року).

Зазначеними Угодами, зокрема, визначено порядок поділу Чорноморського флоту між Україною та Російською Федерацією, передачі в оренду Російській Федерації земельних ділянок і розміщених на них об'єктів інфраструктури, а також умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України.

Відповідно до статті 25 Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року ця Угода тимчасово застосовується з дати її підписання; укладається на 20 років, відлік яких ведеться з дати початку її тимчасового застосування; термін дії Угоди автоматично продовжуватиметься на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна із Сторін не повідомить письмово іншу Сторону про припинення дії Угоди не пізніше ніж за один рік до закінчення терміну її дії.

З вказаною Угодою пов'язані Угода між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року і Угода між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з розподілом Чорноморського флоту та перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, з яких випливає, що вони діють протягом строку Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року.

Таким чином, зазначені три Угоди від 28 травня 1997 року укладені на двадцять років, відлік яких ведеться з 28 травня 1997 року, тобто до 28 травня

2017 року, після чого вступає в дію пряма норма Конституції України, а саме частина сьома статті 17, яка категорично забороняє перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України після 28 травня 2017 року.

Припис, указаний у пункті 14 «Перехідних положень» Конституції України, як одномоментний відступ від частини сьомої статті 17 Конституції України, вже реалізований з дати ратифікації Законом України від 24 березня 1999 року № 547-XIV Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року. Ця Угода має діяти в тих параметрах і до тієї дати чи умов, що в ній установлені, тобто до 28 травня 2017 року.

Виходячи із зазначеною, вирішення будь-яких і будь з ким інших питань про перебування іноземних військ на території суверенної України, зокрема й щодо базування Чорноморського Флоту Російської Федерації, поза межами вказаної Угоди, має здійснюватися лише на підставі верховенства приписів частини сьомої статті 17, пункту 23 частини першої статті 85 Конституції України, а також Закону України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України».

В аспекті ціннісного виміру слід звернути увагу на деякі положення Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року: наприклад, її статті 25, в якій зазначалося, що строк дії договору може бути автоматично продовжено на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна зі сторін не повідомить письмово іншу Сторону про припинення його дії не пізніше, ніж за один рік до спливання строку дії, зокрема й того, що був подовженим. За наявністю такого формулювання вказаної норми, ця Угода взагалі може бути «вічною», тобто ніколи не перериватися, а пункт 14 «Перехідних положень» Конституції України фактично набуває вищого (верховенствуючого) статусу, ніж частина сьомої статті 17 Основного Закону України, яка, через указане маніпулювання з правом уже стає в ціннісному вимірі меншовагартісною та вразливою, хоча її імперативний припис (вказівка) чітко підкреслює тимчасову ситуативну роль норми перехідного періоду, яке за своїм статусом і значенням має бути на щабель нижчим.

За ціннісним значенням норми основного тексту Конституції України не можуть бути перекреслені якимись іншими положеннями, оскільки тоді вони втрачають роль вищості (верховенства), а разом з нею – статус доктринальних (концептуальних) орієнтирів суспільства і держави, через які Україна

демонструє світовій співдружності народів свою сутність. Отже, визначаючи, що Конституція є фундаментом українського законодавства, основою розбудови і діяльності держави, маємо вкотре наголосити на неприпустимості дії міжнародного договору, що прямо суперечить Конституції.

Відповідно до статті 9 Конституції України укладення міжнародних договорів, які суперечать Конституції України, можливе лише після внесення відповідних змін до Конституції України.

Однак, 21 квітня 2010 року у місті Харкові підписана Угода між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України.

Вказана Угода ратифікована Законом України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» від 27 квітня 2010 року № 2153-VI (опублікований у газеті «Голос України» від 30 квітня 2010 року №80), та 14 травня 2010 року набрала чинності для України.

Відповідно до статті 1 названої Угоди Сторони продовжують дію Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року і Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з розподілом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року на двадцять п'ять років з 28 травня 2017 року з наступним автоматичним продовженням на наступні п'ятирічні періоди, якщо жодна із Сторін не повідомить іншу Сторону про припинення їх дії не пізніше, ніж за один рік до завершення терміну дії.

Однак, аналіз норм Конституції України, а саме частини сьомої статті 17 та пункту 14 розділу XV «Перехідних положень», а також Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року і Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з розподілом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, свідчить про те, що термін перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України спливає 28 травня 2017 року і не може бути поповлений.

Перехідні положення не є самостійними, вони створені для врегулювання правовідносин, пов'язаних зі вступом в дію та правозастосуванням тих норм Конституції України, з якими вони перебувають у системному взаємозв'язку. Норми, які містяться в цьому розділі, доповнюють відповідні норми Основного Закону України в частині їх введення в дію або створенні для врегулювання правовідносин, пов'язаних із прийняттям Конституції та вступом в дію певних норм.

На відміну від інших норм Конституції України, які передбачають постійне застосування, норми, які містяться у розділі XV «Перехідні положення», є тимчасовими за своїм характером. Обставиною, яка обмежує термін їх дії є досягнення відповідних правових цілей та/або настання відповідних правових обставин. З цього випливає, що правовою обставиною, яка обмежує дію пункту 14 в часі, є термін дії відповідних міжнародних договорів України.

Як вже зазначалося, частина третя статті 25 Угоди між Україною та Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, визначає термін дії цієї Угоди 20 років. Отже, часовою межею пункту 14 «Перехідних положень» є термін 20 років, з 28 травня 1997 року по 28 травня 2017 року, який було закріплено в Угоді між Україною та Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року. Таким чином, на всі відносини поза цим терміном, дія цього пункту не поширюється, і слід керуватися частиною сьомою статті 17 Конституції України, в тому числі і щодо питання продовження терміну використання Чорноморського флоту Російської Федерації на території України.

Дія Перехідних положень Конституції України має спеціальний характер: вони застосовуються лише до конкретних правовідносин, які існували чи виникли на момент їх прийняття. Тому пункт 14 Розділу XV «Перехідні положення» Конституції України було внесено в текст Основного Закону з метою врегулювання ситуації із використанням Чорноморського флоту Російської Федерації в м. Севастополі та Автономній Республіці Крим.

Тобто, Верховна Рада України приймала пункт 14 Перехідних положень з урахуванням об'єктивних обставин перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України та з метою вирішення даної проблеми, і вона має обмеження у часі, а саме – 28 травня 2017 року. До інших випадків, пов'язаних із розташуванням іноземних військових баз на території України, дана норма як виняток для частини сьомої статті 17 Конституції України застосовуватися не може.

Окремо слід зазначити, що можливість внесення змін до чинних міжнародних договорів передбачена статтею 39 Віденської конвенції про право міжнародних договорів від 23 травня 1969 року, відповідно до якої договір може бути змінено за угодою між учасниками. Норми, викладені в частині II, застосовуються щодо такої угоди, якщо тільки договір не передбачає інше.

Відповідно до статті 20 Закону України «Про міжнародні договори України» міжнародний договір України може бути пролонгований відповідно до умов, визначених самим міжнародним договором.

Це означає, що умови пролонгації мають бути встановлені у тому договорі, дія якого має бути продовжена, а не в іншому (новому) договорі.

Однак, Україною та Російською Федерацією не було використано механізму внесення змін до Угод від 28 травня 1997 року для подальшої їх пролонгації. Натомість, при підписанні Угоди від 21 квітня 2010 року сторонами фактично було здійснено укладення нового міжнародного договору без дотримання встановленого законом порядку та усього комплексу процедур, що передують підписанню міжнародного договору.

Оскільки Угода, конституційність якої оспорується, не має нормативного підґрунтя, підписавши її, тодішній Президент України діяв всупереч частині сьомій статті 17 Конституції України, яка не допускає розташування іноземних військових баз на території України.

Зважаючи на вищевикладене, суб'єкти права на конституційне подання вважають, що невідповідність оскаржуваної Угоди принципам забезпечення національної безпеки, відсутність нормативно-правової бази для вчинення міжнародної угоди такого змісту, а також невідповідність вказаної угоди статті 17 Основного Закону України є підставою для визнання Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року № 2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» неконституційною.

Беручи до уваги вищевикладене, вважаємо, що положення Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» від 27 квітня 2010 року № 2153-VI

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, N 21, ст. 222) не відповідають частині сьомій статті 17 Конституції України.

Керуючись статтями 147, 150, 151, 152 Конституції України, статтями 7, 51, 52 та 75 Закону України «Про Конституційний Суд України»,

ПРОСИМО:

1. Відкрити конституційне провадження за цим поданням.

2. Визнати такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною) Угоду між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифіковану Законом України від 27 квітня 2010 року № 2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України».

3. Зважаючи на порушення положеннями оскаржуваної Угоди національної безпеки та національних інтересів України визнати провадження за цим конституційним поданням невідкладним відповідно до пункту 3 частини третьої статті 75 Закону України «Про Конституційний Суд України» і розглянути його в межах місячного строку.

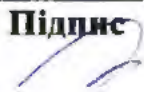
4. Залучити до участі в конституційному провадженні уповноважених представників суб'єкта права на конституційне подання – народного депутата України Бобровську Соломію Анатоліївну.

Перелік документів, що додаються:

- Додаток № 1 Витяг із Конституції України (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №30, ст. 141 із наступними змінами)
- Додаток № 2 Витяг із закону України «Про Конституційний Суд України» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 35, ст.376)
- Додаток № 3 Угода між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010;
- Додаток № 4 Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» від 27 квітня 2010 року № 2153-VI (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, N 21, ст.222) (опублікований у газеті «Голос України» від 30 квітня 2010 року №80);
- Додаток № 5 Угода між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської

- Федерації на території України від 28 травня 1997 року;
- Додаток № 6 Угода між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року;
- Додаток № 7 Угода між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року;
- Додаток № 8 Закон України «Про ратифікацію Угоди між Україною і Російською Федерацією про статус та умови перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України, Угоди між Україною і Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту і Угоди між Урядом України і Урядом Російської Федерації про взаємні розрахунки, пов'язані з поділом Чорноморського флоту та перебуванням Чорноморського флоту Російської Федерації на території України» від 24 березня 1999 року № 547–XIV;
- Додаток № 9 Закон України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України» (у редакції, яка була чинною станом на 21 квітня 2010 року) від 22 лютого 2000 року №1479-III (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2000, № 17, ст. 122);
- Додаток № 10 Витяг з Віденської конвенції про право міжнародних договорів від 23 травня 1969;
- Додаток № 11 Закон України «Про міжнародні договори України» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, № 50, ст.540).
- Додаток № 12 Перелік народних депутатів України, що є суб'єктами цього конституційного подання

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року №2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України»

№ п/п	Прізвище, ім'я та по батькові	Номер посвідчення	Підпис
1.	Козловська С.А.	217	
2.	Клименко Ю.А.	210	
3.	Тамбовський М.І.	226	
4.	Фещенко Ст. Ол.	272	
5.	Камельчук Ю.О.	325	
6.	Гришук В.Р.	272	
7.	Радзівський М.Б.	18	
8.	Савчук О.В.	289	
9.	Величківець М.Р.	204	
10.	Тамбовський М.І.	211	
11.	Виксійчук О.В.	355	
12.	Гришук В.Р.	215	
13.	Савчук О.В.	322	
14.	Я. Рущишин	318	

14 (чотирнадцять) осіб

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року №2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України»

15.	Рущуківська І.М.		78
16.	Мельник Л.І. V 216		
17.	Устимова О.Ю.	213	
18.	Дуба О.А.	297	
19.	Тришуківська С.	97	
20.	Канченко О.В.	433	
21.	Рудик А.В.	414	
22.	Іонов М.М.	208	
23.	Тіленко Р.М.	203	
24.	Федина С.Р.	190	
25.	Герасимов А.М.	196	
26.	Фріг Л.Ф.	198	
27.	Саврашов Н.В.	407 207	
28.	Вігінський Р.М.	431	
29.	Фр'єв В.І.	202	

15 (п'ятнадцять) підписів.

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року №2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України»

30.	Бондар М.І.	320
31.	Докучаєв М.І.	326
32.	Сенюк О.І.	194
33.	Кришук М.І.	317
34.	Гарубін Я.В.	187
35.	Васильченко Т.І.	319
36.	Касин В.В.	365
37.	Тамарук В.С.	43
38.	Бадраш А.В.	115
39.	Лавренчук-Цирицький І.О.	195
40.	Білозр Л.М.	230
41.	Давиденко Р.Д.	323
42.	Кім А.Б.	327
43.	Кучер М.І.	232
44.	Лешняк М.В.	364

15 (п'ятнадцять) підписів »

Додаток до конституційного подання щодо відповідності Конституції України (конституційності) Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року, ратифікованої Законом України від 27 квітня 2010 року №2153-VI «Про ратифікацію Угоди між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України»

45.	Свтушок Сергій Миколайович	436
46	Гуржєв Олександр Олександрович	211
47	Костенко Володимир Васильович	221
48	Собчук Юрій Романович	223
49	Хиантєв Максим Миколайович	448

Всього 49 (сорок дев'ять) підписів народних депутатів України

Левітків Ірина Іванівна
Саргійв Анастасія
Верховної Ради України

Масимчук
18.02.2023р.